

У Вашингтоні відбудеться крайове відзначення Тисячоліття Християнства в Україні

Нью Йорк. — Всеукраїнський Крайовий Діловий Комітет у порозумінні з Президією вирішив відзначити Тисячоліття Християнства в Україні у п'ятницю 7-го, суботу 8-го і неділю 9-го жовтня 1988 року у столиці ЗСА Вашингтоні.

Спочатку було вирішено відбудити це відзначення у половині серпня (12, 13, 14), щоб воно збігалось з датою акту Християнства, яке, згідно з історичними джерелами, відбулося 14-го серпня 988 року. Однак деякі місцеві комітети Тисячоліття і багато окремих осіб аргументували, що ця дата, хоч символічна, не є практичною з огляду на гарячий час і вакації у столиці Америки, коли там не буде багато

представників політичного світу. Вони пропонували інший час — травень або осінні місяці. Крайовий Комітет, йдучи за цими пропозиціями громади і розглянувши всі найвигідніші для нас дати, вирішив відбудити відзначення Тисячоліття 7, 8 і 9-го жовтня 1988 року. Ці дні були вибрані тому, що у той час члени Сенату і Палати Репрезентантів ще будуть у Вашингтоні і шойно після половини жовтня вони звичайно роз'їжджаються проводити свою виборчу кампанію. Крім того, це буде холодніший час, а на понеділок, 10-го жовтня, припадає день Колумба і це останнє в вигоду для людей, які приїдуть до Вашингтону з далеких міст.

(Закінчення на стор. 4-й)

НА ПРОЦЕСІ ДЕМ'ЯНЮКА ОБГОВОРЮВАНО СТРЕМЛІННЯ УКРАЇНЦІВ ДО НЕЗАЛЕЖНОСТІ І ЇХ „АНТИСЕМІТИЗМ”

Єрусалим, Ізраїль (АН-ЧЕЙН, тел.). — У середу, 24-го червня ц.р., продовжувались на процесі проти Івана Дем'янюка перепитування свідка прокуратури д-ра Шмуля Краковського, архівара Яд Вашем.

У першу чергу свідок мав дати відповідь на запит прокуратури з попереднього дня про кількість військовополонених, які перебували у німецьких таборів. Д-р Ш. Краковський, однак, заявив, що не знає точних даних, а радше, що вони інакше в німецьких історичних джерелах, а інакше в союських і немає точності в тому напрямі.

Далі д-р Ш. Краковського перепитував оборонець І. Дем'янюк Марк О'Коннор. Одне з питань торкалося мови, якою порозумівались усі військовополонені, чи була це одна мова, — російська, чи різні, відповідно до національності. Це викликало запит судді Дон Левіна, навіщо оборонцеві це знати. Тут М. О'Коннор пояснив, що питання розгортання мови полонених для нього дуже важливе тому, що свідок твердить, що у варшавському гетто працювала на службі Гестапо група ГІВІ — українці, яких національність розпізнавали саме через мову. При тому виясненні М. О'Коннор зазначив, що він свідомий скільки грошей ізраїльської держави він

тратить, продовжуючи запити свідка, але для нього важливі відповіді на всі питання, що він поставив.

Суддя Дон Левін опісля ствердив, що оборонцеві стоїть до розпорядження увесь потрібний йому час.

У другому опитуванні М. О'Коннор зосередився на питаннях ідеологічного порядку і на відношенні між українцями і німцями. Тут він поставив д-р Ш. Краковському питання, які були характерні етнічні цінності українського народу, що були причиною, що німці саме їх вибирали для допоміжних сил для концентраційних таборів та до інших завдань.

Д-р Ш. Краковський відповів, що тут приходить йому повторити слова з попереднього дня, а саме, що було багато більше українців, які боролись проти нацистів, як тих, які з ними співпрацювали. Німці добре бачили стремління українських націоналістів до самостійної України (ці два слова він сказав українською мовою — прим. коресп.) і це багато деталей, що їх він тут на процесі не хоче порушувати.

(Закінчення на стор. 4)

Генерал Б. Роджерс виступає проти угоди про ракети

Нью Йорк. — Як заявив репортерів газети „Нью Йорк Таймс” Полові Люїсові командувач збройними силами НАТО американський генерал Роджерс, він вважає, що підготовлена американсько-союська угода про ліквідацію ядерних ракет в Європі є помилковою. За словами Б. Роджерса, що точку зору поділяють всі старші союзні війська, що слухають під його командуванням.

Завваживши, що підписання такої угоди тепер є неминучим, генерал заявив, що без ядерної зброї НАТО зможе відбити атаки Варшавського Пакту лише протягом кількох днів, а не тижнів. Точка зору Б. Роджерса може відіграти свою роль під час дискусій з приводу запланованої угоди і особливо напередодні її ратифікації Сенатом ЗСА.

Роджерс дав зрозуміти, що Адміністрація, маючи намір укласти угоду з ССРП ще до того, як президент Роналд Реген залишить Білий Дім, вчинила тиск на американських союзників у Західній Європі з тим, щоб вони погодились на заплановану угоду. За словами генерала, багато політичних лідерів Західної Європи вважають цю угоду „нерозумною”, однак „вони самі собі викопали яму”, погодившись на розміщення американських ракет в Європі під умовою, що вони будуть забрані звітливо, якщо Союський Союз погодиться забрати свої власні ракетні системи таких же типів.

Генерал рекомендував НАТО не піддаватися натиску Союського Союзу, який вимагає, щоб до загальної кількості скорочувалися ракетні системи „Першинг-ІА”, і провести в життя плани модернізації цих систем. Він також закликав НАТО не вступати в переговори з Москвою про ліквідацію тактичної ядерної зброї в Європі, заваживши, що без ядерних засобів стримування Захід не зможе протистояти військам Варшавського Пакту, які мають значну перевагу в людях і бойовій техніці.

В. Коротич відвідав ЗСА, а Андерсон СССР

Вашингтон. Як інформували тижневики „Парейл”, що поїздка до Вашингтону „Парейл”, редактор „Вашингтон Пост”, редактор „Огонька” Віталій Коротич мандрував по ЗСА.

Тепер в числі з датою 21-го червня ц.р. поміснені в журналістів на сторінках „Парейл” і „Огонька”.

Андерсон стверджує, що „гласність” це одна з найбільш драматичних і важливих подій наших часів і описує як населення СССР вірить у її добрий вплив, хоча все це живе під впливом союської пропаганди, коли йдеться про погляди на ЗСА.

В. Коротич не так оптимістичний у своїх заваженнях про американців і Америку. Хоча після п'яти років які проминули від його останнього перебування в ЗСА він заважає, що американці менше мають проти союської настанови, то-таки його спостереження не є надто прихильні, бо він переконаний, що ЗСА видають мільйони доларів на виповнення ненависти своїх громадян до Союського Союзу.

Оба „винні” журналісти сильно підкреслюють стремління до миру пересічної людини так в ЗСА як і в СССР і бажання себе взаємно зрозуміти.

З інформації довідуються, що В. Коротич, у двох тижнях відвідав Наксвилл Тенн., Вашингтон, Чикаго, Нью Орлінс і Нью Йорк. В. Андерсон відвідав Київ, Волгоград, Москву, Ленінград і Тбілісі.

В АМЕРИЦІ

ЯК ІНФОРМУЄ ЖУРНАЛ „Ю.С. Ньюснд Ворлд Ріпорт” деякі відомі, колишні посадники пригадують над поверненням. У Клівленді Карл Стокс — перший негр, який став посадником одного з головних міст Америки — приватно заявив, що він хотів би ще раз поспробувати свої здібності на цьому пості, який він держав від 1967 до 1971 року. Ця позиція буде вільна до захоплення, у виборах 1988 року. В Атланті, Мейнард Джексон думає про те, щоб знову кандидувати у 1989 році. Також є припущення і спекуляції, що ще один колишній посадник великого міста — Джон Ліндсей буде старатися знову про можливість керувати „Великим яблуком” — тобто Нью Йорком. Однак сам Ліндсей говорить приятелям, що він не має жадного бажання повернутися до „другої найважчої” праці в Америці.

У САН КАРЛОС, КАЛІФОРНІЯ, науковці працюють над способом виробу м'якуші своєї черешні без вирощування черешневих дерев. Уже мають вільні без вирощування ванілевих стручків, і мають твердий намір, щоб добувати помаранчевий сік без помаранч. Людьми віками полягало на рослинності, як джерело смаку, запаху, промислових хімікатів та ліків, але тепер винахідники кажуть, що не буде потрібно вирощувати рослини, ані збирати овочі, щоб мати ці пожиточні екстракти. Вони радше розглядають можливість вирощування клітин, з рослин заважених у кудях чи лабораторійних флаконах, щоб ці екстракти виробляти безпосередньо.

У ТІГА КЕЙ, ПІВДЕННА Кароліна адвокат відомих телевізійних проповідників подружжя Баккерів, Мелвін Белай заявив, що якась несприятна особа повинна тимчасово провадити телевізійним клубом „Халім Господи” (ПТЛ), а вміжчасі вірні повинні вирішити хто з двох проповідників, Джим Баккер чи Джері Фалвел, має провадити телевізійну парашину Провідник Фалвел відкинув втручання адвоката Белая і запропонував проти „театральності” та заявив, що церква має „важкі дні перд собою”.

ЕЛТОН ПІССЕНДЕННЕР ексекутивний директор Флоридського департаменту природних багатств, зрештував у Маямі, 22-го червня ц.р., після того, як федеральна лава присяжних обвинуватила його в тому, що він прийняв 80,000 дол. хабару, за те, щоб виділити на волю постачальника наркотиків, який був заарештований морською поліцією його департаменту.

ПІДГОТОВЛЯЮТЬ ДРУГУ ЗУСТРІЧ ШУЛЦА З ШЕВАРДНАДЗЕ

Вашингтон. Дорядник президента Роналда Регена у справах контролю озброєння Едвард Л. Ровні заявив кореспондентам, що існує можливість другої зустрічі державного секретаря ЗСА Джорджа Шульца з міністром закордонних справ ССРП Едуардом А. Шеварднадзем на початку наступного місяця, але лати зустрічі ще не устійнено і лідери Союського Союзу ще не узгодили остаточного програму розмов, хоч у принципі погодились на відбуття такої зустрічі.

Існує можливість, що ця зустріч, на відміну від попередньої відбуватиметься у Вашингтоні. Загальною сподіваються, що головною метою розмов буде остаточне узгодження справи зменшення і відтягнення ядерних ракет з Європи, що дасть зелене світло для обох делегацій на переговорах у Женеві для випрацювання договору, який, згідно з опінією політичних спостерігачів, може бути найкраще підписаний в жовтні листопаді цього року в ЗСА. З цієї нагоди правдоподібно відбудеться третя зустріч на вершинах між президентом Р. Регеном і генеральним секретарем ЦК КПСС Міхаїлом Горбачовим.

Для заспокоєння західноєвропейських альянтів Білий Дім погодився, щоб

Дж. Шульц у розмові з Е. Шеварднадзем підніс також справу ракет близького засягу і світового зменшення конвенційної зброї і війська в Центральній Європі для зрівноваження збройних сил Північно-Атлантичного Оборонного Союзу (НАТО) і Варшавського Пакту.

Речники Державного департаменту заявляють, що крім головної справи відтягнення ядерних ракет з Європи, Шульц підніс порушити у розмові з Шеварднадзем цілий ряд інших важливих проблем, між ними справу загостреної ситуації в Перській затоці, війну в цьому районі світу між Іраном і Іраком, уклад збройних сил на Далекому Сході тощо.

Советський Союз оголосив амністію

Москва. Президія Верховної Ради СССР оголосила амністію у зв'язку з 70-річчям Жовтневої революції.

Амністія стосується в'язнів мужчин віком понад 60 років і жінок, старших 55 років, ветеранів війни і осіб, нагороджених орденами і медалями СССР, а також жінок, які вже відбули не менш як третину терміну ув'язнення, та неповнолітніх, які відбули не менш як рік ув'язнення.

Повідомляючи про амністію, союський пресове агентство ТАСС підкреслює, що вона не стосується осіб, які відбувають покарання за особливо небезпечні злочини, спрямовані проти союської держави, вбивств і злочинів-решидів.

Західні коментатори пишуть, що, таким чином, ця амністія — це відраження від 1977 році у зв'язку з 60-річчям Жовтневої революції. Тоді амністія зовсім не заторкнула осіб, засуджених за політичну діяльність.

В літочисленні в Союському Союзі було оголошено про звільнення з в'язниць і таборів 150 дисидентів на підставі спеціальної урядової постанови. Багато з них підписали зобов'язання надати не займатися політичною діяльністю.

З повідомлення про майбутню амністію, що і опублікувало пресове агентство ТАСС, не зрозуміло, чи стосується вона дисидентів, які перебувають нині в тюрмах і таборах Союського Союзу.

У СВІТІ

ПРЕМ'ЄР-МІНІСТЕР Великобританії Маргарет Тачер прийняла міністра закордонних справ Ізраїля Шімона Переза, який робить поїздку по столицях країн Європи, щоб ознайомити державних діячів Заходу зі своїм планом проведення міжнародної конференції в справах Близького Сходу. Поїздка Ш. Переза носить приватний характер. Про це повідомив він сам. Це саме підтвердив і кабінет ізраїльського прем'єра Іцхака Шаміра. Як відомо, Шамір не поділяє ідей Переза щодо проведення міжнародної конференції. Шамір, зокрема, виступає проти участі в подібній конференції Союського Союзу до того часу, поки СССР не відновить дипломатичних відносин з Ізраїлем.

ГАЗЕТА „ІЗВЕСТІЯ” повідомила, що один студент-казак заслужений на смертну кару і один робітник — на 15 років тюремного ув'язнення за вбивство дружинника під час заворушень в столиці Казахстану Алма-Аті в грудні минулого року. Газета називає ім'я засудженого до розстрілу К. Ріскулбеков. Він вбив телевізійного інженера, який допомагав міліції в придушенні антиросійського бунту.

ПРЕСА ЮГОСЛАВІЇ повідомила про напружене становище в югославській області Косово, де кількість албанського населення у вісім разів перевищує кількість сербів і чорногорців. Недавно представники етнічних меншин у Косово попередили листом ЦК югославської комуністичної партії, що якщо уряд не втихомирить албанців, то може дійти до великого кровопролиття. „Втечі з Косово загрожують перестати в громадянському братовичу війну”, — пише газета „Борба”, маючи на увазі, що кожного року з Косово втікає багато сербів і чорногорців, залишаючи албанцям все своє майно.

ЛІТАК З 46 ПАСАЖИРАМИ на покладі, що зник минулого тижня в Перу, міг бути захоплений або контрабандистами, або марксистськими заколотниками, які підтримують зв'язок з контрабандистами. До такого висновку прийшли деякі працівники перуанської служби безпеки. Літак летів з Ліми до Сапосу — невеликого міста на північному сході країни. Через 30 хвилин після злету зв'язок з летючим перервався. Пошуки літака в джунглях нічого не дали. Деякі газети надрукували листа родичів одного з пасажирів. Він пише, що літак сім на загублені в джунглях летовище.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ У ПОКЛОНІ УСІМ БАТЬКАМ І ОДНОМУ БАТЬКОВІ — ПАТРІАРХОВІ

Союзівка (Л. Волянська). — Щорічний День Батька, що стає вже своєрідною традицією тут, на цій гарній гірській оселі УНСоюзу, цього погідного кінця тижня в суботу і неділю, 20-го і 21-го червня, крім шанування усіх дорогих Батьків, мав ще й особливий мету — відселення пам'ятника погруддя бл. п. Патріархові, Кардиналові Йосифові Сліпому, донедавнашньому Главі Української Католицької Церкви й гідному наступникові-наслідникові Великого Митрополита і Святка Андрея графа Шептицького. Погруддя це виконав невідомий скульптором Левом Молодожанином, автором також величюного пам'ятника Тарасові Шевченкові у Вашингтоні.

Владика Василь Лостен, Єпископ Стамфордський, в асисті багатьох отців духовних і богословів, зайнятий „Моштем” на Патріарха”, яку співає всі зібрані вірні в молитовному піднесенні: „О, Безконечно Всецарюючий Боже, на Патріарха глянь з висот”.

проповідь. Тут співав лобрий хор під батюною проф Володимиром Бакума.

Великі маси народу, після обіду, на 2-гу годину цього погідного полудня, зібралася перед головною Госпінцією на оселі, де воздвигнуто пам'ятник Патріархові у близькому сусідстві з Архипенковим Тарасом Шевченком і Черешньовським Лесею Українкою. Кожний пам'ятник стоїть на клумбі свіжо посаджених квітів.

Приїхали паломники на цю своєрідну прощу з усієї Америки й Канади. Були тут автобуси з Нью Йорку, Сиракуз, з Гартфорду, з Чикаго, з Сент Катрине, з Баффало і з Пітербургу, та з інших місцевостей. Були тут і Члени Головного Уря-

ду УНСоюзу та Головної Канцелярії на чолі з д-ром Іваном О. Флісом, який був майстром-церемоній на відселенні пам'ятника-погруддя, та касира УНС Ульяна Дячук. Обов'язки Екзекутивного Комітету були зі своїми підруками чи й родичами.

Відселення пам'ятника здійснювали під спів усіх мирян молитви „Боже Великий, Творче Всесильний” Владика Василь Лостен, Єпископ Стамфорду, він же головослів і відповідне слово. Асистували Владислав отці та студенти Семінарії. Молилися із Владикою: о. Михайло Харина, о. Юліан Осалда, о. Лев Любимський, о. Іван Кенез, о. Ярослав Свистунок, о. Іван Терещак, о. Петро Огірко, о. дякон

Богдан Тарнавський та інші.

У своєму слові Владика змалював постать Блаженної Пам'яті Спочилого три роки тому Патріарха як надхненного Духовника, ученого Богослова — мислителя, сподвижника й Ісповідника віри Христової, а поруч з тим великого українського патріота, що понад усе бажав усім волі й державної самостійності України — українському народові. Після спільної пісні „Пляви світами, пісне любові” з глибоким словесним поклоном Патріархові виступив д-р Іван О. Фліс, наголошуючи відданість УНС і його членства поста-ти Блаженної Пам'яті Патрі-

(Закінчення на стор. 3)

СВОБОДА

FOUNDED 1983
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036
Tel.: (201) 451-2200

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036
Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.
Передплата на рік \$40.00, на півроку — \$22.00, на 3 місяці — \$12.00.
Для членів УНСОУ \$15.00 річно. За кожну зміну адреси — \$1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Боротьба за молитву

У 1789 році покликано до життя дев'ятичленний Верховний Суд з головною — тоді єдиною — метою інтерпретувати правильно Конституцію. З часом Верховний Суд поширював своє зацікавлення на щораз інші ділянки, в міру того, як ті окремі спірні справи переходили по черзі всі нижчі судові інстанції (в Америці страшенно скомплікована процедура, яка дозволяє довгими роками процесуватися) і доходять до Верховного Суду. Той Суд складається з людей, а кожна людина має власний соціально-політичний, філософський і морально-етичний світогляд. В американському Верховному Суді, як і в політиці, передові місця займає лібералізм. І яку всьому політичному житті, у внутрішній та закордонній політиці, лібералізм наокаві і далі спричинює багато лиха.

Найбільше лихо спричинив Верховний Суд у 1963 році, коли він розглядав скаргу однієї жидівки із Брукліну в Нью-Йорку, що її син мусить у школі брати участь у спільній молитві. Верховний Суд прихилився до скарги цієї жінки і вирішив, що молитва у публічних школах перешкоджає основному конституційному принципу відділення Церкви від держави. Від того часу розпочалася в Америці боротьба за повернення молитви у публічних школах чи бодай за заведення однонаціональної або добровільної мовчанки. Цікава річ, що навіть такий член Верховного Суду, призначений туди вже президентом Регоном, як Сандра Дей, консерватистка, солідаризується з ліберальними членами у становищі, що молитва у школах — протиконституційна. Верховний Суд, прийнявши ту протирічливу постанову за головування у ньому Горрена Бірґера, відкинув і далі відкидає всі аргументи здерогого глуму: кожний новий президент Америки присягає на Біблію, на всіх американських грошах написано „Вірою в Бога“, всі педагоги і психологи погоджуються, що виключення молитви із шкіл обнижчило дисципліну учнів та сприяє деморалізації.

У п'ятницю, минулого тижня, 19-го червня 1987 року Верховний Суд завдав новий удар борцям за молитву. Він рішив семи голосами проти двох, що неважлив є стійовий закон у Луїзіані, який передбачав, що при навчанні у школах теорії еволюції про постання людського роду, популярно званої дарвінізмом, від її творця Чарлза Дарвіна, англійського натураліста з минулого сторіччя, — треба дорівнювати подавати також теорію, що „Бог створив небо і землю“. У тій релігійній правді говориться про „сім днів“, — це тільки образний вислід, так само, як у Біблії сказано, що на навчання Ісуса Христа збиралися не особи, а „народи“. Теорія створення світу і людського роду Господом подекуди збігається з теорією еволюції постільки, що створення Господом світу приписується на час 4—6000 років тому, в передпотоповій добі.

Проти такого рішення Верховного Суду були два його члени: призначений президентом Регоном голова Верховного Суду Вілліам Ренквіст і Антонін Скалія. Рішення більшістю списав суддя Вілліам Бреннан і воно займає майже повну сторінку „Нью-Йорку Таймсу“. Там нічого не говориться проти християнської релігії, але штудерно правничою стилізацією доводиться, що навчання у школах, що Бог створив людський рід, перешкоджає конституційному розподілу Церкви від держави. Мотивацію меншості написав Антонін. Скалія. Автор цього стійового закону в Луїзіані, колишній тамошний сенатор Біл Кейт, обурений рішенням Верховного Суду, заявив, що він переконаний, що члени Верховного Суду, які прийняли таке рішення, навіть не читали мотивації його закону, списаної на 630 сторінках друку.

Це останнє рішення Верховного Суду так само нерозумне і для добра цілого народу шкідливе, як у постанові у 1966 році, що кожному арештованому треба відчитати всі його права: взагалі мовчати, знімати тільки в присутності адвоката і що це все, що скаже арештований може звернути проти нього. Цей закон званий „Міранда-закон“ згадано вже за урядування Регона, так, що Верховний Суд признав, що зізнання арештованого на поліції також без присутності його адвоката важливі на судовій розправі і можуть стати підставою для присуду.

Люди є тільки людьми і тому вони можуть помилятися. Помилка у справі молитов, що її зробив Верховний Суд, мститься на вихованні дітей і на моралі суспільства. В минулому тижні прийшов новий удар проти молитви. Але боротьба за неї не припиниться. І остаточно мусить перемогти, як завжди мусить перемогти те, що добре, логічне і природне.

Дня 11-го травня ц.р. почалася у Ліоні, Франція, судова розправа над 73-річним Класом Барбі-Альманом, якому закидають, що в роках 1942-44, як поручник СС-ів, і шеф Гестапо арештував, тортував та вислав 700 жидів та членів Різистансу до концтаборів. Після війни, він мав би працювати в СІ-АЙ-Ей, але в 1951 році як стало „гарячо“, СІА перевезла його до Болівії і підірвали документами як Класа Альманна. Пізніше, на настирливих домаганнях Ізраїля, до яких долучилися Франція та ЗСА, в 1983 році, Болівія видала його Франції. І Барбі примістили в одній із в'язниць Ліону.

У боротьбі проти німців під час війни створено спільний рух спротиву — Різистанс, до якого входили всі політичні течії. Проте націстали несподівано бачили там комуністів — майже виключно жидів — і бувало, що доносили на них до Гестапо, що, очевидно їх арештувало.

Деякі із колишніх підпільників займають тепер високі становища і з ізнання Барбі можуть їх скомпромітувати. Зрештою він і заявив, що „Як розв'яже язики, полетять голови“.

Це не суд, а трибунал лідерів.

З атутом компромісати певних чинників, на третьому дні розправи Бар-

Ф. Лукінович

ДВА ПРОЦЕСИ — К. БАРБІ ТА І. ДЕМ'ЯНЮКА

бі прочитав заяву, що цей суд, це ніщо інше як трибунал його лінчівання, на якому він не має бажання бути присутнім — і його відправили до в'язниці. Ще два рази суд — що складається із трьох суддів та дев'ять членів лави присяжних зарядив привести його для усталення його ідентичності.

Барбі згодений зовсім прилично, майже чепурно, а із вигляду зразу пізнати що йому заважає чи чогось бракує.

У Франції був Дрейфус, в Ізраїлі є Дем'янюк. Читачам відома справа Івана Дем'янюка: в лютому м.р. ЗСА видала його Ізраїлю, а після року у в'язниці, 16-го лютого ц.р., почалася розправа над цією людиною, що в тормі зазнала ряд знущань і наруг: — його келія ярко освітлено на рефлекторах і три телекамери слідували за кожним його рухом;

— змичи ц.р., коли були змичні очі він не міг спати. На прохання теплішого вкриття, сказали йому закути собі собі бажак;

— уся його кореспонденція є під цензурою, і це зрозуміло, але багато листів

що він вислав, як і ці, що йому надсилають, ніколи йому не доручують. — із закованими руками та ногами, його везли в каретці до суду. Наглий скрут — І Дем'янюк на долізці із пошкодженим ramenem та головою;

— обшукували його після приїзду із суду, під відкритим вікном, всупереч його протестів. Протів відняв йому володіння м'язів шиї та ramen. („Америка“, 28-го травня ц.р., лист Дем'янюка).

Для тих, які сиділи за ґратами та їли тюремну їжу, — посясання несприятливо. А для інших — подумайте, який сильний вплив потрібно, щоб не заламатися!

Приймаємо ці події нашим читачам тому, бо незалежно від того чи засудять Барбі, чи ні — у Франції, це справа суто юридичного характеру.

Натомість засудження Івана Дем'янюка прибрало зовсім іншого аспекти для ізраїльського уряду і держави.

Для них — це політичний імператив.

На це сплалося цілий ряд внутрішніх, як і зовнішніх

чинників. Внутрішніх — це нестабільність коаліційного уряду, проблема арабського населення — палестинців, Гази та західної території, безробіття, та зокрема розбіжність у соціальній, політичній, релігійній та інших площях власного населення. Назовні постійна загроза арабськими державами, хиткі взаємини із СССР та докучлива шпигунська афера Дж. Полларда тощо.

Для задимлення проблем римський імператор Нерон влаштував циркові ігрища, запалив Рим та скинув вину на християн, Гітлер показав на жидів як причинників лиха, а ці, перейшовши нацистський вишкіл, знайшли гою Дем'янюка, щоб пустити димову загрозу.

Тому саме уряд рішив найняти та винувати кінозалю щоб влаштувати „показуху“ — „шов кейс“.

Тому також обширні звідомлення у пресі, радіопередачі та висвітлення в телеекранах. Тому саме міністерство шкільництва видало окремий посібник для вчителів відносно голокосту та справи Дем'янюка.

Тому також привозять та відвозять групи учнів. І також тому саме процес відбували аж три члени уряду — прем'єр, міністри справедливості (!!) та шкільництва.

Наука, це довело б до гарячості нашого наукового світу. Органічний і безперервний зв'язок нашої науки зі світом міжнародної науки є бездискусійною констанцією, але треба співпрацювати з ідейними й конструктивними представниками міжнародної науки для спільного добра наукової правди, а відтак і української справи. Ми також далі від того, щоб пропагувати якусь гурпатріотичну науку „на славу невеликої України“ і плідити творчій макулатурі вартості в стилі „тримаймося — не даймося“, які замість ширити правду про Україну, будуть її компрометувати голововно в очах чужинців. Але ми також проти „наукової“ — патологічного мазохізму, який заставляє науковця бичувати морально все, що рідне, щоб приподобатися чужим і присвоїти собі в їхній опіні марку „дійсної“ науковця — речника справжнього наукового об'єктивізму. Бідні ті науковці, які таким способом хочуть вилізти на самий верх академічної драбини. Науковець з людською, національною й академічною гідністю при потенційних можливостях знайде все правильний шлях, щоб не захитавши престижу науки й не викрививши наукової правди, вивести гідно на арену міжнародної науки й політики свою рідну національну правду.

Закінчення буде.

Іванна Савицька

Микола Неділко

(Слово на відкритті посмертної виставки в Чикаго)

Хай простить нам майстер кольорів Микола Неділко за скромність цієї обстановки, в рамках якої палають сонцем залишені, нечисленні вже твори мистця, ім бо належить куди святковіша зала. Але, по суті, не зала, не галерея робить твори великими, а навпаки.

Микола Неділко — магічною силою кольору робить оцю залу палацом рідкісних скарбів, що творить ось тут справжній, мистецький бенкет.

Хто такий Микола Неділко?

Спіраючись на його монографію, що її видав УВАН у 1983 році в опрацюванні Богдана Певного, спіраючись на слова критиків (Антін Малюца, Святослава Гордінського, Івана Кедрина і на слова приятеля мистця д-ра Ярослава Падюха) постаємо зображення найсвітлішого, і найбільше вагоме з життя і творчості мистця.

Микола Неділко народився 1902 року в селі Ющенківці, на Лівобережній Україні, там, де, колись процвітали буйно міста й містечка Конотоп, Суми, Лебедина, Путивель та інші.

Ця стара, з діда прадіда українська земля дала Україні таких великих синів, як поет Олександр Олесь, письменник Остап Вишня, мистеці — Юрій Нарбут, Федір Кричевський, композитор Бортянський і інші.

Батько Неділка був лікарем, і лелівав у серці надію, що син Микола піде його слідом. Проте сталося інакше. Миколу змалечку вабило непереможне бажання малювати, він бачив весь світ крізь призму яскравих кольорів, і навіть слухати не хотів про студії медичних наук.

Скінчивши середню школу Микола Неділко подався в Київ, щоб там цілковито віддатися вивченню малярської штуки. Був це 1922 рік. Молодий адепт мистецтва не був ще свідомий того, який тяжкий вантаж доведеться дивити йому упродовж цілого життя.

До речі буде згадати, що Українська Академія Мистецтв у Києві офіційно відкрита в 1917 році.

Микола навчався у Федора Кричевського малюнку, в Михайла Бойчука — рисунку. Оці знамениті Неділкові вчителі стояли в тодішній Україні і мали великий вплив на формування творчості молодого мистця. Та вже у 1925 році Центральный Комітет Російської Комуністичної Парті схвалив постанову про політику партії, якою зобов'язував працівників культури в межах офіційного

напрямку і триматися лінії партії.

Але Неділко, зосереджений головою на кольористичній, на вільному вислові свого мистецького „я“, не був спроможний приміняти своє малярство до партійних, пропагандистських вимог. Сутю малярська законність у відтінках кольорів, шляхетність його почування, спрага свободи вислову загнали Неділка за театральні ґрати і він влаштувався декоратором київських театрів, де працював аж до 1939 року. Його творчість цього періоду лишається безіменною.

Початок Другої світової війни докорінно змінив долю Миколи Неділка. З приєднанням Західних Земель України до Советського Союзу Неділко дістає скверну включення в мистецьке життя Галичини. Разом з мистцем Миколою Азовським і Михайлом Дмитренком прибуває 1940 року до Львова. Тут Неділко розгортає мистецьку крилу на всю їхню ширину.

Не працюючи вже для театрів, мистецтв поставив собі завдання будувати картини на драматичних контрастах ясно-темних з додаванням червоного й зеленого. Це йому блискуче вдалося. Картини із Стрийського Парку, весняні й осінні мотиви, квітучі яблуні, портрет дружини, все це виразно говорило, що з'явився новий мистецтв з високою класовою вміння і з окремою мистецькою мовою. Вийшло до Заліщик збагатив Неділко тематику, вона бо промовляла з цілою силою барв і кольорів, де домінувала вода у всіх її переливах, освічена сонцем аж до силітності. На виставці образотворчих мистецтв у Львові 1943 року Неділко вибився на чолу позицію. На картині був портрет, вони продавалися і є й сьогодні у численних приватних колекціях.

Питанняна скромність отого доброго мистця не дозволяла Неділкові подбати про землі добра, він навіть говорив: мені не потрібного багато, потрібно тільки на фарби й полотно, на хліб і молоко... Але було щось, що мучило Неділка, згаляло сон з його неспокійних очей, це страх перед більшовицями, перед насильним поворотом на Схід.

Воєнні події, які нахлинули на Львів, погнавши мистця на Захід. Його життяво розбурханий човник причалив до пристані переселенного табору „Орлик“ у Берхтсгадені, де він викладав малярство в місцевій малярській студії.

(Закінчення на стор. 4)

Д-р Юліан Мовчан

ЦІННЕ ВИДАННЯ НТШ

Д-р Павло Пундій, „Визначні українські лікарі Західної України і дієторів, Біо-бібліографічний довідник, видання Медичного Архіву УЛТПА. Зшиток 1—2, 1887 ст. 479.

Недавно з рамени хемічно-біологічно-медичної секції Наукового Т-ва ім. Т. Шевченка в Чикаго появилася в світ нове цінне видання під вищеподаною назвою. Видання вийшло під редакцією д-ра медицини і архівара УЛТПА Павла Пундія та д-ра філософії Максима Бойка. Дехто із наших „східняків“ може запитати — чому йдеться лише про визначних українських лікарів Західної України? А хіба на інших землях України не було або нема визначних лікарів?

Так, вони були і є, але, як доречно пише д-р Пундій в передовій статті, „матеріали Східної України до часу Другої світової війни, як також в наслідок мілнливих політичних і соціальних умов та кордонних переподілів, сьогодні нам зовсім недоступні. Крім цього, зібрання матеріалів для повного довідника лікарських сил всієї України в наших умовах та одній людині зовсім не під силу“.

І це правда. Можна було б навести багато важливих і актуальних тем, на які не раз „свербіть“ рука написати статтю чи есей, але браку доступних архівів, документальних даних, які знаходяться по другий бік залізної застави, унеможливають таку працю. І тому задум д-ра П. Пундія — зберегти для історії боляй те, що ще в даних умовах можна зберегти — цілком правильний. І тому видання з принципу, що „збудую наукової праці є бібліографія“, він, як доречно пише д-р М. Бойко, є „повний посвяти зважати зібрати всі можливі матеріали видатніших лікарів та природознавців, що залишили після

себе тривалі наслідки писаного по часописах, журналах, збірниках та в окремих суцільних працях. До уваги автор бере всю писану творчість як професійну, так і на загальні теми нашого щоденного життя на місці поселення“.

Цінність такої праці також в тому, що на рідних землях у зв'язку з непослабленою російською окупацією, жодних подібних видань українською мовою тепер нема і не буде аж поки наша батьківщина не стане вільною і незалежною державою.

І ось, на 479-ти сторінках формату поділених на два „зшитки“ або томи, читачі мають змогу довідатися про діяльність та творчість 73-ох лікарів. Усі вони були або є не тільки „добрими лікарями“, але крім своєї професійної праці займалися або займаються також у більшій або меншій мірі в інших ділянках — громадсько-політичній, науковій, літературно-публіцистичній та інших. Для ілюстрації наведено бодай декіль з них в алфавітному порядку.

Проф. д-р Борис Андрієвський (1898-1962), який народився на Полтавщині, а помер у ЗСА, написав 37 наукових праць (в тому числі зареєстровані дві наукові доповіді) на різні медичні теми, в тому числі „Діагностика та лікування стегвової пропуклини“ (1926). „Експериментальні та клінічні дані про дію деяких соляних розчинів при нагоді кровотечі“, Харків, 1939, 369 ст. Це вислід його довготривалих дослідів над терапевтичним застосуванням нової рідини, яку дослідник назвав „українфузін“, тобто, „український інфузін“. Про цю докторську дисертацію проф. Ф. Ю. Розе висловився так: „Ця праця в нашій науковій літературі є першою і єдиною монографією про інфузійні розчини“.

Д-р Іван Базилевич, народився 1899 року на Волині, а помер 1965 року в ЗСА, є автором понад 70 наукових праць. В часі сталінського терору був репресований і разом із своїм батьком арештований 1930 року. Але за стараннями академіка Богомольця та Стражеска незабаром його випустили на волю і дозволили працювати в Київському Інституті Гігієни Праці. 1938 року його призначено професором 2-го Київського Медичного Інституту.

Д-р Олександр Барвінський, народжений у Львові 1889 року, є автором науково-популярної книги з ділянки медицини п. н. „Туберкульоза“ і порадинок для дітей „Маленький лікар“ та „Юрза-Мурза“ з віршованим текстом поета Юри Шкрумелюка. За другого приходу червоних його 1946 року заарештували і вивезли на Сибір, звідки

Закінчення буде.

після 10-ти років йому дозволили повернутися додому з підпільним здоров'ям. Помер 1957 року.

Д-р Йосип Берест, народжений у Львові 1900 року, дотепер опублікував біля 50-ти статей на медичні й медико-популярні теми. Також у Львові був народжений д-р Володимир Білосор (1890-1969) — герой УСС та командант військового шпиталю Української Галицької Армії.

Народжений 1955 року в Вінніпезі, Канада, д-р Орест Б. Бойко є одним з наймолодших наших лікарів-науковців, імена яких бачимо в цьому збірнику, не зважаючи на свій молодий вік, він вже спромігся написати щонайменше 34 наукові праці з різних ділянок медицини англійською мовою. Д-р О. Бойко є сином відомого бібліографа та історика бібліографії д-ра Максима Бойка.

У збірнику знайдено ім'я також д-ра Михайла Борискевича (1848-1899) — у свій час українсько-австрійського офтальмолога світової слави — професора окулістики в університетах Інсбруку та Грацу, а також ім'я головного хірурга та директора славного Українського шпиталю ім. Митрополита А. Шептицького у Львові д-ра Тита Євгена Бурчаківського (1880-1968).

Із збірника довідуються, що прізвище „Восвідка“ стало вже традиційним чи „спадковим“ прізвищем українських лікарів у Галичині. Найстаршим з них був д-р Лев Восвідка (1861-1935), другий — д-р Кость Восвідка (1891-1944) та наймолодшим (якщо йдеться про померлих) — відомий наш лікар та громадський діяч д-р Ярослав Восвідка (1909-1981). Довідуються також про великі родинні трагедії в родині Восвідків. Наприклад, д-р Лев Восвідка під час Першої світової війни втратив дві дочки та одного сина, а д-р Кость Восвідка, його дружина та син-одинак були розстріляні гестапівськими бандитами 15-го березня, 1944 року.

А хто з українців не чув імені Івана Горбачевського (1854-1942) — професора-академіка, світової слави біохеміка та громадського діяча — міністра здоров'я вже вмираючої австро-угорської монархії (1917-1918)? Крім біографічних даних, в збірнику подано також назви його багатьох наукових праць, написаних переважно німецькою мовою.

Закінчення буде.

МЕДИЧНІ ЕКСПЕРТИ Адміністрації Ветеранів сильно протестують проти пропозиції Білого Дому, щоб всі особи яких вміщується у ветеранських лікарнях проходили рутинну перевірку на хворобу АІДС. У довірчій записці до Білого Дому лікарі Адміністрації ветеранів твердять, що примусова перевірка „не запобіжить у розповсюдженні заражень“ і, що це буде „законною несприйнятливостю“, щоб робити перевірки без попередньої згоди пацієнтів. Ця ветеранська агенція, яка керує 172-ма лікарнями у цій же нотатці заявляє, що натомість підтримує поширене добровільне перевірявання пацієнтів, що уважають себе частиною тієї групи, яка є найбільш наразена на інфекцію, цього смертельного вірусу.

Д-р ЄВГЕН ОЛЕНКО
внутрішні хвороби
приймає у Квінсі і виїжджає на виклики додому.

Дентист ОЛЬГА ОЛЕНКО
Профілактика хвороб і зубів. Лікування і протезування. Косметичне стоматологічне. Приймається тільки за попереднім домовленям.

Адреса у Мангеттені: 105-37 64th Avenue, Forest Hills, N.Y. 11375 (718) 459-0111

Адреса у Рокфеллер-центрі: 630 5th Ave., Room 1803, New York, N.Y. 10020

1988-1988
1000-ЛІТТЯ ХРИЩЕННЯ УКРАЇНИ
ІСТОРИЧНИЙ КАЛЕНДАР

1000 YEARS OF CHRISTIANITY IN UKRAINE
A HISTORICAL CALENDAR

У виданні
ФУНДАЦІЇ УВУ в НЬО ЙОРКУ
появився
ІСТОРИЧНИЙ КАЛЕНДАР
1000-ЛІТТЯ ХРИЩЕННЯ УКРАЇНИ

Дні і місяці історичного року 1988 подані в трьох видах: громадський, юліанський, григоріанський.
Розмір 18" x 22".

Календар поміщує 13 кольорових репродукцій історичних картин мистця ПЕТРА АНДРУСЕВА включно з його останньою картиною „Хрищення України“ на обкладинці.

Графічне оформлення Любо Мазар.
Ціна календаря 15 дол., поштова оплата 2 дол.
Календар прошу замовляти:

BONDAN KULCHYSKYJ
P.O. Box 40, Riverton, N.J. 08077

NATALIA ANDRUSIW
123 Merritts Pond Rd., Riverhead, N.Y. 11901

IN CELEBRATION OF
1000 YEARS OF
UKRAINIAN CHRISTIANITY

CONCERT OF SACRED MUSIC
Of D. Bortniansky (1751-1825)
35 Sacred choral concertos
"a cappella" Series II (XIX-XXV)

THE MILLENNIUM CHOIR
Conductor W. Kolesnyk
Sunday July 26th 1987 at 2:30 pm
Roy Thomson Hall 60 Simcoe St. Toronto

TICKETS:
\$25.50 \$20.50 \$15.50 \$10.50
R.T. Hall Box Office: 416-593-4828. Toll Free 1-800-268-9178
ARKA West, ARKA Queen.
Ukraine Millennium Foundation 368-1998

Союз Українок Америки — 82-ий Відділ в Нью Йорку
владштує

в неділю, 25 жовтня 1987 р., год. 2-га по пол.
в Домі Українського Визвольного Фронту в Нью Йорку

ЧИТАННЯ ПОЕЗІЙ ПОК. ВАДИМА ЛЕСИЧА
У П'ЯТУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ ПОЕТА

В програмі беруть участь: Володимир Барагура, Богдан Бойчук, Ляріса Кукирицька, Володимир Лисяк, Марта Мачай.

Просимо українську ньюйоркську Громаду здержатися в цей день від ушатовування імпрез.

Управа

арха, який тепер прийшов сюди на постійно. Якраз добігає 20 років, у році 1968-му, коли Патріарх був тут перший раз. Д-р І. О. Фліс казав: „На цій нашій оселі, клантику України, ми вітали Патріарха Йосифа п'ять років після звільнення його з тюрми, концентраційних таборів і заслання... Тут він відправив для нас, вірних, піднесених великою перемогою віри в Бога над матеріалізмом, Архисейську Службу Божу і промовив до нас... Цей день залишиться в нашій пам'яті великим і ясним днем на нашому життєвому шляху... І про ці високі хвилини нашого життя ми ще частіше пам'ятатимемо, споглядаючи на Патріарха, на його шляхетне обличчя, надхненне вірою в остаточну перемогу Христа над темрявою. Добра над Злом, від Патріарха черпаємо насагу йти його шляхом до Великої мети.

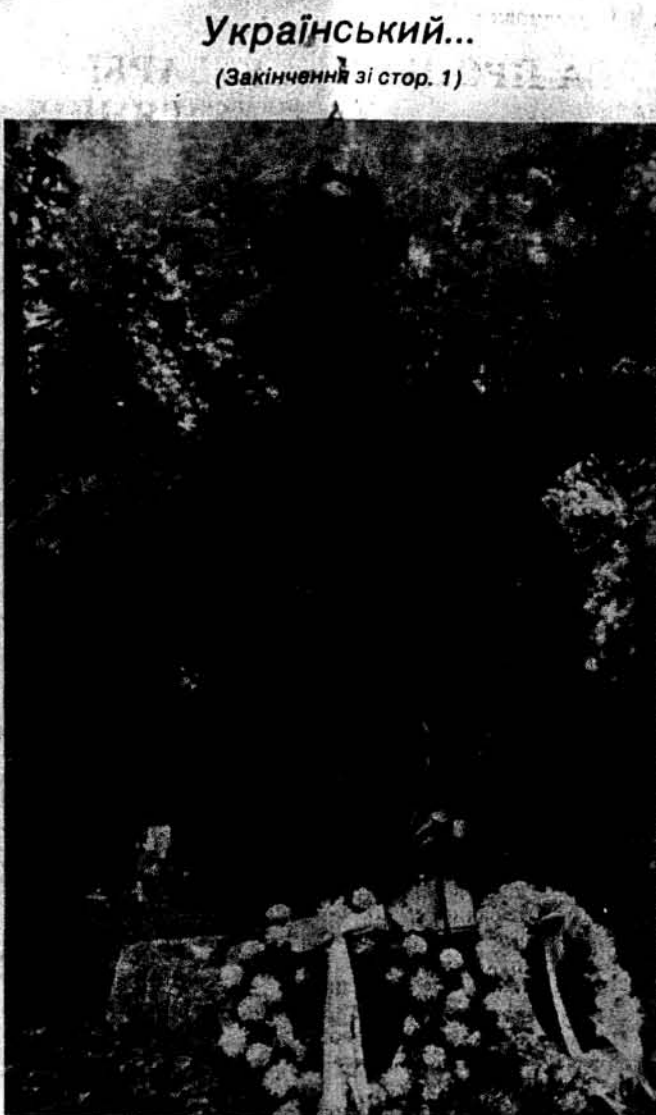
Промовляв далі інж. Олександр Пришляк, голова Крайової управи Українського Патріархального Товариства в ЗСА, та д-р Василь Маркус, від Союзу Братств і Сестрицтв Патріархального Товариства. Голова УПТ закликав до багатолюдної участі мирян у грядучому Шостому Конгресі мирян у Римі, щоб як найбільше українців, вірних УКЦеркви, поїхало до Апостольської столиці, а д-р В. Маркус — на закінчення свого слова дякував Українському Народному Союзові, зокрема щоденникові „Свобода“ та „Українському Тижневику“, за постійне прихильне ставлення до справи українського Патріархату та популяризації цієї ідеї на сторінках цих обох часописів.

Обидва промовці згодом склали гарні вінки квітів у підніжжя п'єдесталу. Вінки були від УПТовариства, від Союзу Братств і Сестрицтв, від Сестрицтва св. княгині Ольги та Братства з Роцестеру, Н. Й., і китиця червоних троянд від Крайової управи УПТ-ва та від УПСО, Українського Патріархального Світового Об'єднання. Вінок склала відома патріархальна активна діячка Рома Гайда, і китиці квітів склали пластун і пластунка від дітей і молоді.

Співом „Молитви за Патріарха“ „О, безконечно Всешидрий Боже, на Патріарха глянь з висот“, композиції Недільського, в обробці М. Федорова, закінчено урочистості відкриття погруддя-пам'ятника і зібрані маси вірних перейшли до залі „Веселки“ на концерт присвячений Батькам.

Перед концертом і під час його в бібліотеці, в головному будинку, старанням панства д-рів Ярослава й Дарії Миндюків висвітлювалися прозирки (аж 150 їх) з життя й смерті Патріарха. Виповнили бібліотеку по віні шанувальники Великого Патріарха і тут понад годину із затамованим подихом слідували за цією можна сказати унікальною документальною славного Життя великого Свяця й Ісповідника.

У програмі Концерту до теми Патріарха була рецензія

Віднини на оселі Українського Народного Союзу пишається цей Пам'ятник Патріархові, що його виконав скульптор Лев Молодожанін. У підніжжя п'єдесталу складено вінки від вірних УКЦеркви, шанувальників і звелчників незабутнього Ісповідника Віри.

Головний передсідник д-р Іван О. Фліс промовляє до вірних — гостей на Союзі, під час урочистостей відкриття Погруддя-пам'ятника бл. п. Патріарху Йосифу Кардиналові Сліпому.

тація Олександри Мудрої, яка тут продекламувала власний вірш: „Надходять треті сумні роковини“, поему присвячену „Сумній річниці смерті Блаженнішого Патріарха“. Вся далша програма — це був салют Батькам.

З численними бравурними українськими народними танцями виступили гості

Український...

(Закінчення зі стор. 1)

вачки-сопрано Лариса Магун-Гурин, яка проспівала кілька пісень — українських народних і сучасних з легкої музики, та дві арії з опер Пуччіні: „Прегарні й нелегкі арії одна...“ з опери „Манон Леско“ „In quelle trine morbide“, і друга з „Мадам Батерфляй“ „Un bel di“. Обидві арії були заспівані з справжнім артизмом і співачка дійсно панувала над притихлою залю. Їй грала піаністка Реней Ландсман, що не спешилася розстроєним несподівано попереднього вечора інструментом, якого не вдалося відразу, за браком фахівця, в неділю направити. Вела програму концертну конференсьє Уляна Сенчишин, яка і представила та привітала визначних гостей на концерті, передусім Отців — духовних і Головних урядовців УНСоюзу — д-ра І. О. Фліса й м-ра Уляну Дячук, вже згаданих вище, додаючи до цього списку ще головних радників УНСоюзу, що ними були: Володимир Квас, Алік Худолій, Андрій Кейбіда, Євген Іванців; почесних членів — Анну Чопик та Йосипа Лисогора з дружиною Марією, та інших активних в УНСоюзівому житті, в тому головного редактора „Свободи“ Зенона Снлиха.

До переліку слід додати присутніх на відкритті пам'ятника визначних наших громадян, представників численних українських церковних, суспільно-громадських, наукових, професійних і політичних організацій. Тут був голова НТШ д-р Ярослав Падох, м-р Іван Базарко, д-р Роман Барановський (в уніформі, репрезентуючи український Пласт), д-р Роман Осінчук, Дарія Кузик, ред. Іван Дурбак (що є споріднений з родиною Патріарха), інж. Степан Куропас, ред. Микола Галів, фільмовий продюсер Ярослав Кулинич, що фільмував, як завжди, весь перебіг святочного відкриття погруддя-пам'ятника, та багато-багато інших наших чільних громадян з усієї Північної Америки.

Треба додати до цього репортажу ще й про суботні святкування, бо насправді День Батька розпочався в суботу, 20-го червня, знаменитим концертом ньюйоркської „Думки“, що його, однак, не мала присмості прослухати авторка цього звітування. Учасники глядачі концерту проте із захопленням розповідали наступного дня, що суботній Концерт мішаного хору „Думка“, під керівництвом диригента Семена Комірного, був наскрізь успішним. „Думка“ виступила з вибіркою восьми українських пісень (сольно співував тенор Олександр Голодник), розпочавши концерт Молитвою. Бас Михайло Невмержицький із сопрано Мірославою Карачай вивели відомий і люблений публікою дует Одарки і Карася з опери „Запорожець за Дунаєм“ С. Гулака Артемівського. Грала на фортепіано солістка, хорова й секстетова піаністка Тетяна Поташкіна. З „Думкою“ виступав „Секстет“ думарок у складі: Мірослава Карачай, Наталка Ковальчук, Теодосія Ласовська, Віра Косович, Маруся Мулик і Уляна Стек. Вони гарно співали наступні три пісні. Після концерту була забава під звуки оркестри Гіряка. Конференсьє концерту була чарівна Уляна Сенчишин, як і в неділю. На залі було дуже густо від гостей, бо якраз у суботу кінчався одностаттєвий з'їзд Сеньйорів-союзів, плюс кілька сотень українців членів товариства руху за український патріархат, які прибули для особливих подій, — недільного відкриття погруддя

СУДДА ПОВІТОВОГО федерального суду у Вашингтоні об'явив, що Елен Готліб, канадський амбасадор до З'єднаних Штатів Америки, не може бути примушений давати зізнання на судовому розгляді Майкла Дівера колишнього помічника Білого Дому, якого обвинувачують у кривоприсязі.

Замість квітів на савку могили
бл. п. Олени Гайдамаки
складаємо 50.00 доларів
на **УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ** в Нью Йорку.
Володимир і Христина ЗАРИЦЬКІ

ПОДЯКА
З волі Всевишнього, дня 21-го травня 1987 року
відійшла з цього світу в Нью Йорку
моя Дорога СЕСТРА

бл. п.
МАРІЯ РЖЕПЕЦЬКА

в імені моїм я усієї нашої родини я хочу щиро подякувати усім, що облегчили останні дні Покійної та опікувалися нею під час неуги, в це: мамі д-р Марії Єфремов за її дбайливу опіку, не жалюючи ні часу, ні труду для Хворої, як вдома, так і в шпиталі, найближчій сусідці пані Катерині Пилипів, та усім паням, яких не маю змоги висловити, які віддавали їй та помагали, чим могли, під час її перебування вдома та віддавали їй в шпиталі. Нехай Господь нагородить їх за їхню християнську любов до ближнього. Далі подяка належить Отцям Василіанам з церкви св. Юра за відправу усіх похоронних чинів.

Щиро дякуємо Родині, усім Приятелям та Знайомим Покійної і нашим, що сходили допомогти разом з нами за спокій душі бл. п. Марії, як також за усі писемні й усні вислови співчуття, що улегшили нам тяжкі хвилини розлуки з Дорогою Сестрою.

Сердечно дякуємо за зворушливе прощальне слово пані Марії Даниш від членок 64-го Відділу СУА та за прощання від дирекції й працівників кредитівки „Самопоміч“ м-ра Романа Гуглевича, що були виголошені по Панахиді в похоронному домі.

Щиро дякуємо інж. Юрієві Гончаренку за віне ведення трини-попуденку по похороні. Пані проф. Лідії Швайк за зворушливе прощальне слово від себе та її сестри Нусі, найближчої приятельки покійної Марії. Дякуємо паням: Христині Нароцькій, голові 64-го Відділу СУА, пані Марії Савчак, голові Головної Управи СУА за прощання від тих організацій. Панові д-рові Романові Морозові за прощання від тернопільців, пані Лісії Старосольській, яка згадала про поміч Покійної в редакції „Нашого Життя“. Пані Елі Прошок за прощання від бувших австралійців. Їх щирі промови дали правдивий образ характеру й праці Покійної.

Дякуємо сердечно за квіти й датки на різні цілі в пам'ять Покійної та за Службу Божу.

Сестрицтву при церкві св. Андрія в Бавнд Бруку дякуємо за приготування трини, а похоронному заведенню Петра Яреми за вірне переведення похорону.

ОЛЕНА ШИПРИКЕВИЧ з родиною

В сороковий день смерті, 30-го червня ц. р. будуть відправлені СЛУЖБИ БОЖІ за спокій душі Покійної у Філадельфії в церкві Христа Царя о год. 8-й ранку та в Сиднею, Австралія в церкві св. Андрія. Дня 12-го липня в церкві св. Юра о год. 10 ранку, замовлена 64-им Відділом СУА, куди належала бл. п. Марія Ржепецька.

Наукове Товариство ім. Шевченка

ділиться сумною вісткою з своїми Членами
й Українським Громадством,
що у вівторок, 18-го червня 1987 р.
на 86-му році життя помер

бл. п. інж.

Михайло Пежанський

довголітній член і науковий співробітник Наукового Товариства ім. Шевченка в Україні і тут у діаспорі, голова Української Термінологічної Комісії, провідний і почесний член Товариства Українських Інженерів, дослідник і збирач рідкісних українських термінологічних словників, історичних документів і фотографій.

ПОХОРОННІ ОБРЯДИ відбулися в четвер, п'ятницю і суботу, 20-го червня 1987 р. Покійного поховано на українському православному цвинтарі св. Андрія Первозванного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Достойний Дружині Покійного Пані Любі Пежанській висловлюємо глибоке співчуття.

Управа НТШ і
Філологічна Секція

В глибокому смутку повідомляємо
Члена і все Українське Громадство,
що в четвер, 18-го червня ц. р. відійшов несподівано
у Вічність провідний суспільно-громадський
і політичний діяч

сл. п. д-р
Петро Юрій Стерчо

професор Дрексель Університету в Філадельфії, голова Центральної Управи ОДВУ, голова Карпатського Дослідного Центру, діючий голова Фонду ім. Олега Ольжича, голова Краєвого Комітету для відзначення великого Голоду в Україні 1932-33 років, кол. голова Української Громади Метрополітальної Філадельфії, Відділу УАКРаді та член багатьох американських і українських суспільно-громадських організацій і установ.

ПАНАХИДА відбулася в похоронному заведенні Насевичів при Френкліні в Бавнд вул. в понеділок, 22-го червня 1987 р. о год. 8-й веч.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 23-го червня 1987 р. у Митрополічному Соборі у Філадельфії, Па., які відслужив Високопреосв. Кир Стефан, Митрополит УКЦеркви в ЗСА. Тіліні останки Покійного були перевезені на цвинтар св. Марії в Факс Чейс, Па.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Складаємо найщиріші вислови співчуття Родині Покійного.

Управа і Члени Української Громади
Метрополітальної Філадельфії —
Відділ УАКРаді

Діпнімося сумною вісткою з Приятелями та Знайомими,
що 30-го травня 1987 р. відійшов у Вічність
на 74-му році життя

бл. п. д-р ветеринарії
ІГОР ГУРА

Опечалений Родина складаємо наші глибокі співчуття.
Об'єднання Українських Ветеринарних
Лікарів в Америці

ПРОПУЩЕНО ДВА ХОРИ

У статті „св. п. І. Ю. Самчук“ („Свобода“, субота, 20-го червня ц. р.) через особистий недогляд автора було пропущено, що „під час панахиди і похоронів св. п. І. Ю. Самчука співали посилені хор двох православних церков — церкви св. Вознесіння з Мейнлуду, Н. Дж. і церкви св. Трійці в Ірвінгтоні, Н. Дж. під орудою диригента з церкви св. Трійці Д. Олійника.

Необхідна всім, хто цікавиться українським образотворчим мистецтвом

КНИГА

„СВІТОВА ВИСТАВКА УКРАЇНСЬКИХ ОБРАЗОТВОРЧИХ МИСТЦІВ“

(Торonto 1982):

- 110 великого формату сторінок
- англо-, франко- і україномовний текст
- вступне слово Святослава Гординоска
- біографічні дані про 86 українських диспюрних мистців-учасників Виставки — з дев'яти країн, трьох континентів
- 119 кольорових репродукцій найкращих українських мистецьких творів
- головний редактор — Святослав Гординоска

ЦІНА:

у твердій обкладинці 30 ам., або 35 кан. дол., у м'якій обкладинці 25 ам., або 30 кан. дол. — разом з пересилкою.

Замовлення з чеком або „моні ордери“ слати на адресу:

UKRAINIAN CANADIAN ART FOUNDATION
2118-A Bloor Street West, Toronto, Ont., Canada M6S 1M8

Український Народний Союз пошукує досвідчених

АГЕНТІВ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

І

ЗАГАЛЬНИХ АГЕНТІВ-ПРОДАВЦІВ

зі знанням української і англійської мов на околиці

Чикаго, Нью Йорк, Торонто, Філадельфія, північного Нью Йорку і Нової Англії з метою розбудови і керування мережами агентів-продавців в тих округах.

- Впроваджуючі інформації
- Платня у формі позички
- Відсотки від комісійного
- Всі бенефіти

Звертатись до:

H.P. Floyd, National Sales Director
Ukrainian National Association, Inc.
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 451-2200

Найкращий дарунок

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ — НЕОБХІДНА КНИЖКА ДОМА І В ШКОЛІ!

ПОДБАЙТЕ,
щоби в кожній публічній бібліотеці була повна і стисла двотомна

Енциклопедія України
в англійській мові

UKRAINE A CONCISE ENCYCLOPEDIA

ЦІНА:	
Том I	\$ 75.00
Том II	\$ 85.00
Хто замовить ОБА ТОМИ платитиме	\$140.00
включно з пересилкою	

Замовлення і належність ТІЛЬКИ ЧЕКАМИ або ПОШТОВИМИ ПЕРЕКАЗАМИ (М. О.) слати

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.
30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

Комітет Оборони Української Спащини

та

Головний Екзекутивний Комітет Українського Народного Союзу

закликають Вас

СКЛАДАТИ ПОЖЕРТВУ
на його працю та акції для

1. Поширення правди про Україну
2. Побороювання очорнювання та знеславлювання українців
3. Оборони громадських прав українців

Пожертви просимо пересилати тільки чеками, або поштовими переказами (не готівкою) на:

Ukrainian Heritage Defense Fund
c/o Ukrainian National Association
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Присімейте до кожного чека або поштової квитанції адресу:

Сума пожертви \$

Ім'я та прізвище

Місцевість

Стент

Поштовий код

На процесі...

(Закінчення зі стор. 1)

яке українці боролися і ясного що при тому вони не могли мати симпатії до німців. На це питання свідок обіцявся, зокрема на висвітленні „легітимне право“, і заявив, що не бачить ніякого пов'язання між співпрацею українців з німцями істремлінням до незалежності. Для нього кожний рід співпраці з німцями є самим собою чимось, що треба засудити.

У тому місці дискусії забрав голос головний прокуратор Іона Блеттман і заявив, що тут не місце затримувати цього роду проблеми, бо на процесі йдеться не про те як будувати українську державу, а про зовсім щось інше.

Відтак забрав голос голавний суддя Д. Левін, звернувши увагу оборонців, що його питання не можуть вимагати від свідка, щоб він висловлював свої погляди, а тільки, щоб подавав історичну правду.

У Вашингтоні...

(Закінчення зі стор. 1)

Програма у Вашингтоні буде включати показ українських танців, Служби Божої у різних церквах, спільний Молебень, всенародну маніфестацію, символічний концерт при участі понад 200 співаків, концерт Капелі бандуристів ім. Тараса Шевченка та інші імпреси. Точну програму Комітет подасть до відомо, як тільки комісії — мистецька, зв'язків та організаційна закінчать процес планування. Відзначується у Вашингтоні організовує Крайовий Комітет при допомозі місцевого комітету.

Крайовий Комітет на своїх засіданнях висловлював радість, що у багатьох містах нашого поселення в Америці створили місцеві громадські комітети Тисячоліття Християнства в Україні. Деякі з них у листах до Ділового Комітету у пресі подали до відомо пляни своїх відзначувань. Ця будуюча активність повинна заохотити ті громади, де ще нема таких комітетів. Наша ціль — відзначити Тисячоліття в кожній місцевості, де живе українська громада. Для того треба зорганізувати місцеві комітети на всегромадський і міжконфесійний базі.

Крайовий Комітет просить всі місцеві комітети не планувати своїх імпрес на кінець вересня і початок жовтня 1988 року, а пороби-ти всі заходи, щоб якнайбільше кількість членів нашої громади приїхала до Вашингтону на святкування. Крім того Діловий Комітет на своїх засіданнях рішив просити місцеві комітети виготовляти свої фір-

мовні папери з емблемою монети з тризубом і хрестом, так, як це має Крайовий Комітет і деякі місцеві комітети, наприклад, у Чикаго, Нью Йорку та інших містах. Це належить зробити з причини символіки — нашого пов'язання з нашим минулим.

Крайовий Комітет виготовив жетони, які незабаром вийшли до всіх комітетів. Також брошура англійською мовою буде вислана до комітетів. Вона є тепер у кінцевій стадії в редакції і вкортоті буде готова до друку.

На засіданнях Комітету були також інші справи, обговорювані і рішення для виконання. Однією з них було пригладити місцевим комітетам, щоб вони провадили документацію своїх праць — протоколи, звернення, знімки, оголошення, програми імпрес та інші, бо після закінчення наших святкувань у пляні є видати пропам'ятку книгу, до якої мали б увійти всі ці документи. Це потрібно зробити для нашої історії. Так само Комітет планує невдовзі видати наступну сторінку у газеті „Свобода“ про підготовку святкувань і вирішив звернутися з проханням до комітетів якнайшорше прислати до канцелярії Комітету у Нью Йорку календар своїх імпрес, щоб їх можна було помістити у їх сторінці. При цьому Комітет висловлює свою вдячність Головному Урядові УНС за безплатне відступлення сторінок у своєму органі.

Майже на всіх своїх засіданнях Комітет обговорював також справу зовнішньої інформації. Коли ходити по місцеві комітети, то побажанням є, щоб їхні імпреси дійшли до амери-

На процесі...

(Закінчення зі стор. 1)

канської міді — преси, радіо, телевізії та інших засобів масової інформації. Це потрібне з огляду на присвоєння нашого Християнства російськими колами.

Крайовий Діловий Комітет у порозумінні з головою Президії, після виміни думок, прийняв рішення, щоб всі українська громада в Америці, під керівництвом місцевих комітетів, один раз відзначила Тисячоліття по містах свого перебування у той же день. Комітет постановив, що тим днем буде неділя, 29-го травня 1988 року. Згідно з цим задумом, кожний місцевий комітет, крім своїх інших імпрес цього і наступного року, організує у своєму місті спільно з церковним комітетом чи владою церков одну імпрезу на неділю 28-го травня наступного року. Ця імпреза може бути чисто релігійною чи релігійно-громадською, більша чи менша, може мати різні форми — головне, щоб вона відбулася у ту неділю і щоб у ній взяла участь якнайбільше кількість членів нашої громади. Така імпреза буде символізувати нашу єдність у прив'язанні до наших історичних вартостей — християнства і християнської культури.

Належить ще поінформувати громаду і про інші справи. Крайовий Комітет обняв патронат над концертами нашої славної Капелі бандуристів ім. Тараса Шевченка у Дітроїті під головуванням Петра Гончаренка. Ці концерти духовної музики і колядок є присвячені Тисячоліттю Християнства в Україні і відбудуться по різних містах Америки у грудні ц.р. Точні дати концертів будуть подані пізніше. Крайовий Комітет просить всі місцеві

ла на це згоду. У цей спосіб наразі залишилося до переслухування ще лише один свідок оборони американський спеціаліст розпізнавання паперу, письма, чорнила і печаток Тоні Канту. Він вже приїхав до Єрусалиму і його опитування відбудеться у четвер 25-го червня ц.р. На цьому переслухуванні наразі закінчаться. Можна заважити, що прокуратура зменшила помітно листу свідків і припускають, що деяких із них будуть перепитувати лише письмовою дорогою.

Першим свідком після перерви, що її потребує оборона, на підзудку до Західної Німеччини, щоб там у німецькому суді переслухати Р. Райса, має бути сам І. Дем'янюк.

У зв'язку з деякою різницею думок між трьома оборонцями щодо провадження опитів, І. Дем'янюк заявив, що для нього всі три оборонці є рівні і до усіх трьох він має однакове довіря.

Збори Відділу КУК у Монреалі

(Закінчення зі стор. 1)

В суботу, 25-го квітня ц.р., в залі Собору св. Софії в Монреалі, відбулися річні Загальні збори Відділу Комітету Українців Канади в Монреалі в присутності 34 делегатів складових організацій і чотирьох гостей.

Згідно з наміченим часом, збори почалися в гол. 3-й по полудні, які відкрив голова відділу сотник Ярослав Кульба і попросив на-стоятеля собору св. Софії о. Ігоря Кутащу провести молитву. З нагоди Великоднього часу, замість молитви, присутні разом з о. Ігорем відспівали трикратно „Христос Воскрес“. На внесок Василя Горбатюка президію загальних зборів обрано в такому складі: президент — адв. Євген Чолій; заступники президента — Оля Гуменюк. Секретарі: Михайло Карпінський і Петро Лихач.

Щоб заощадити час на читання протоколу з попередніх загальних зборів, голова контрольної комісії ред. Ярослав Пришляк запропонував, щоб вибрати верифікаційну комісію, яка б прочитала протокол та дала звіт про його точність. Тому що протокол був помножений і кожний делегат отримав його, збори схвалили цю пропозицію одностайно.

В наступному слідували звіти членів ексекютив КУК за свою працю в підзвітному році. Звітують: протокольний секретар, кореспондентський секретар, скарбник, фінансовий секретар, культ-освітній референт, референт збірних національних вкладків, референт Шевченківської Фондації, як також референти зовнішніх зв'язків і суспільної опіки та голова української шкільної ради Квебеку. Завершенням усіх звітувань був звіт голови відділу Я. Кульби в якому голова проаналізував у досить позитивному наświetленні всі аспекти проробленої праці звітуючих референтів, за що висловив їм признання і подяку.

Голова контрольної комісії ред. Я. Пришляк, звітуючи за комісію, підтвердив правильність заслугованих звітів, на підставі чого після дискусії над звітами, запропонував уділити Екзекутиві КУК з признанням і подякою, що і було зроблено. Далі слідувала 10-хвилинна перерва для кави і солодкого печива, що їх приготували членкині Союзу Українок Канади з відділу Доньки України при соборі св. Софії.

Прийнявши до дальших нарад, голова номінаційної комісії адв. Євген Чолій подав листу кандидатів на вибір до Екзекутиву відділу КУК на слідуєчий діловий рік, і загальні збори одностайно листу затвердили у такому складі: голова — сотн. Ярослав Кульба від СУС; 1-й заступник — проф. Ярослав Маркіз від УНО; 2-й заступник — Василь Горбатюк від ЛВУ; 3-й заступник — Дмитро Спасник від СУК ветеранів; 4-й заступник — Василь Осохівський від БУК; секретар протоколів — Надя Цехмістро; секретарка кореспонденційна — Марія-Марта Маркіз; секретар фінансовий — нотар Мирослав Радський; касир — Софія Петрашко; культ-освітній референт — Адріана Лісак; референт національних вкладків Іван Хохлач; голова Суспільної служби — Александер Ромас; голова Української Шкільної Ради Квебеку — Роман Вдізкий; голова Комісії проти знеславлювання — Александер Мельник.

Далі мала місце доволі контроверсійна дискусія, коли делегати Українського Визвольного Фронту запропонували, щоб у наступному році (до місяця) ексекютив відділу КУК покликало до життя громадський діловий комітет для підготовки свткування 1000-ліття Християнства в Україні, що час вже короткий, а в Монреалі ще нічого не робиться в цьому напрямі.

У відповідь на цю пропозицію голова Я. Кульба сказав, що він не робитиме нічого в цій справі, доки не отримає директиви в Централі КУК, мовляв наші скархи ще не дійшли до порозуміння, тому, мабуть, варт почекаати.

На таку відповідь більшість делегатів гостро за-

реагували, заявляючи, що такий комітет треба створити і братися до праці, не чекаючи на директиви з Централу. У вірі, що такі директиви прийдуть. Предсідник зборів дав цю справу під голосування, у висліді чого великою більшістю голосів рішенням такий комітет створити.

Після закінчення слова голови Я. Кульби, в якому він висловив подяку зборам за довіря до нього на цю одну каденцію, він закінчив до спільної праці з Екзекутивом КУК всі складові організації для спільного добра нашої громади та добра української спільноти в цілому.

Відспівання українського національного славня закінчено збори.

Василь Горбатюк.

TAKA COMPANY
REAL ESTATE
26 First Avenue
Tel. (212) 473-3550
New York, N.Y. 10009
МАГНО БАНДУРИ
НА ПРОДАЖ

REAL ESTATE

HOLLYWOOD, FLORIDA

Бажаючи поселитись на Флориді в 12-покітньому апартаменті, в українській родинній атмосфері, новозбудований будинок.

- Басейн до плавання — водний масаж (WHIRL POOL).
 - Гарячі парові купелі з окремим підлогою під дахом.
 - Різні роди оловених дерев, а також кусок землі для приватного городу.
 - Спільна опіка і взаємна допомога один одному.
- Адреса:
- 2514 Taylors St., Hollywood, Fla.

Односпальний апартамент	\$51,000
Двоспальний апартамент	61,000

Виключення в середині до смачу власника.

По більше інформації прошу писати або телефонувати:

L. R. BALABAN
1947 Jefferson Street
Hollywood, Fla. 33020
Tel.: (305) 925-5606

SERVICE

UKRAINIAN TYPEWRITERS

also other languages complete line of office machines & equipment.

JACOB SACHS
251 W. 98th St.
New York, N.Y. 10025
Tel. (212) 222-6683
7 days a week

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ. КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА.

Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED

Обслуговування і ЧЕСНА. Our Services Are Available Anywhere in New Jersey. Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бранд Бруку і перенесенням тілних останків з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(201) 964-4222

UKRAINIAN NATIONAL FUNERAL SERVICE

Український Національний Цвинтар-Пам'ятник по-годується всім справам пов'язаних з похороном і похованням в ЗСА.

4111 Pennsylvania Ave., SE
Washington, D.C. 20746
Tel.: (301) 568-0630 — Days
(301) 855-8864 — Sat., Sun., Eve. & Holidays
MAIL: PO Box 430
Dunkirk, MD 20754

Микола...

(Закінчення зі стор. 2)

Миколу Неділку зустрічала я часто в отому таборі втікачів. Не високого росту, худощавий, із зажереними очима, дуже спокійний і може аж надто скромний пересиджував радо над річкою, малюючи весь день картину і раптом — її замовчав, а згодом нішав. Це багато його добрих картин не побачило світу. Та все таки дорібок був багатющий.

У Німецькому Національному Музеї в Мюнхені відкрився 10-го січня, 1947 року велика мистецька виставка мистців — чужинців, усіх 70. Тут знову знаходимо Неділку, а картина „На Дністрі“, якою ще недавно захоплювався Львів, притягає загальну увагу. Рецензент писав: „Картина Неділки „На Дністрі“ сповнена літургійного чуття. Де гаряче надвечірнє повітря густою масою кольористичних переливів заливає весь образ...“ Рецензенти писали похвали.

Як проминав час, Неділку відійшов над Боденське озеро, то над озеро Хім-Зее. Його картини з цього періоду життя є куди інші, як з Львівського часу. Чудові підгірські левади, високі шпиль, зачаровані сонні озера давали Неділкуві багате мистецьке живнво. Всю оту, — не свою, а чужу природу мистець оспівував українським чутливим серцем

і втілював в неї свою духовність. Але от неспокійне серце — не спало. Страх перед людоловами добирався до Неділки і тут. Він втрів хотів десь осісти, почати з дружиною скромне нормальне життя, творити в умовах спокою. Вістки з Аргентини були не погані. Там же осів Крюков, Ласовський, Азовський, Макаренко, чому б не поїхати в Аргентину. 1948 року мистець уже в Буенос-Айресі. За десять років тамешнього перебування Неділку весь час творив, коли, в більшості, іншим мистцям доводилося працювати фізично (за ви-мком Крюкова).

Неділку навіть доробився гроша, бо картини продавалися добре. Торгівці — жиди, хапали прямо з-під рук мокрі ще твори і подовіжи ціну, зразу продавали їх знову.

Картина Неділки ціхувала мистецька сила і символічність барвистих зставлень. Невживана іншими мистцями. Світ на його картинах залитий був палаючим сонцем і все мінлилося в кольоровій гарячці. І ця неспокійна гарячка підіграла Неділку і тут. Він не міг звикнути до частих революційних алармів, ішодених вісток про зріст комуністичних впливів.

У 1961 році Микола Неділку з дружиною поселився знову в Нью Йорку, в українській ділянці Дави-Тавну. Мистець привіз з Аргентини велике число картин і зробив у своєму

помешканні показ цілого дорібку.

Різномірність змальованих об'єктів, та безмежна палітра кольорів були зовсім інші від львівського й німецького періодів, але незмінно чарівні. Та, як його життя в різних добрах і в різних краях було різне, такою ж різною була й творчість.

Уже в квітні, 1962 року Об'єднання Мистців України влаштувало Неділкуві індивідуальну виставку, яка стала подією в українській громаді Нью Йорку.

Мистець Святослав Гординоска той писав: „Неділку вийшов з Київської школи кольористів, тобто його малювання базується на грі світла і тіней, за допомогою барвних плям. Кольорові підчирнені всі інші елементи образу“.

Цей український імпресіонізм, викликаний багатством світла і барв різної української землі вziali в полон Неділку і він їм вірно служив аж до смерті.

Хтось скаже — та ж на виставці немає одного красиву з України, де ж є отой український імпресіонізм? Справді, картин з українськими мотивами сьогодні на виставці немає, але мистець зберіг свій український спосіб бачення і відчуження, свою душу, бо ідею і характер творів диктують не об'єкти, які він зображує, а сам мистець, носій власного світогляду.

Мистець — кольорист, як Микола Неділку хотів, щоб їхні твори переживали

польористично, так, як твори музичні — переживається музично.

Десь, у середині 60-х років Неділки рішили перенестися з Мангатуану в далекий закуток у Глен Ков. Чи знову не приплив отого фатуму-страху? Був це найгірший крок, який Неділку зробив протягом цілого життя.

У новому місці зовсім не було приятелів, не було отого клімату для творчості великого мистця, прийшло страшне осамітнення. Неділку нидів, мов та відрізана гілка від здорового дерева, яким був для нього Нью Йорк.

Та все таки він не здавався, він творив. Його картини сімдесятих років кричать кольорами, плачуть і скаржаться на незavidну долю. Неділка замучує туга, він ще влаштує виставки, чи радше йому влаштують, але мистець вже хворіє і тратьє сили.

У травні 1979 року Микола Неділка не стало.

Закінчуючи оце слово, хочеться пригадати афоризм Олександра Архипенка: „Успіх може досягнути лише належний мистець, який у належний спосіб, у належний час і належному місці покаже належну творчість — належним глядачам“.

На жаль, доля не обдарувала Неділку всіма отими привілеями, інакше Неділку міг був зайняти місце в історії світового мистецтва поруч найбільших мистців.